

ادامه از صفحه اول

«ارشاد، معنوی

اینکه در محل‌های پرتردد بزرگراه‌ها، تابلوهایی با ابعاد بسیار بزرگ علیه مذاکرات «ژنو» نصب شود، یکی از این رخدادهاست. برای مثال نگارنده که کار سیاسی - حزبی را تجربه کرده‌ام، این نوع حرکات دارای زوایای دیگری نیز هست. منظور من نه امروز است که مشکلات بسیاری مقابل برخی احزاب قرار گرفته بلکه در دوران اصلاحات که دستمان بازتر بود، هیچ‌گاه نیرو و بودجه لازم برای تهیه و نصب تعداد انگشت‌شماری از این «بیلبوردها» را هم در اختیار نداشتیم. ممکن بود در فصل انتخابات بودجه‌ایی برسد اما باز هم در این سطح نمی‌توانستیم عمل کنیم. همه نیروهای سیاسی «کار کرده» می‌دانند نصب اینگونه تابلوها در اولین ساعات بامداد، با جرئتقل و امکانات بسیار صورت می‌گیرد نه اینکه تعدادی «جوان دانشجو» جمع شده باشند یا یک گروه کوچک سیاسی با عقیدتی، عامل آن باشند. اینگونه امور نیاز به سازماندهی، پول، امکانات خارج از معمول و «حمایت» جدی دارد. نکته جالب توجه در این میان این است که گروه‌های سیاسی تاکتید بسیاری دارند که امضای آنها در زیر هرگونه فعالیتی در هر مقیاس - حتی چاپ یک بنر- درج شود. سخن روشن آقای روحانی درباره حرکت روشن سیاسی و فرهنگی، باید از سوی همه ما تأکید و بر آن یافشاری شود. هر کسی موضعی دارد آن را با امضای خود با صراحت بیان کند تا نشان دهد شهادت لازم را دارد. موضع‌گیری به اسم مردم، یا دیگر عناوین، کار افرادی است که شهادت، صراحت و شفافیت ندارند و می‌خواهند «تیری در تاریکی»‌ها کنند. این نکته مهمی است که آقای روحانی روی آن انگشت نهاندد. اشکالی ندارد که دولت نقد شود. اتفاقاًاگر گروهی سیاسی یا غیرسیاسی از به‌حق‌بودن سخن خود اطمینان دارد، باید تأکید بیشتری بر کار «شناسنامه‌دار» داشته باشد تا در انتخابات بعدی، مورد اقبال مردم واقع شود. کسی که می‌خواهد دیوار را رنگ کند چهره خود را نمی‌پوشاند اما وقتی کسی قصد دارد شیشه‌ای را بشکند یا تخریب کند، در تاریکی عمل می‌کند.

۳-مساله «فضای فرهنگی» در چند موضع‌گیری اخیر رییس‌جمهور مورد تأکید قرار گرفته است. آقای روحانی به درستی سوال می‌کند «چه کسی نیازمند ارشاد است» و چه فردی صلاحیت این کار را دارد؟ ارشاد، امری معنوی، اخلاقی و دینی است و کسانی که حس می‌کنند حرف آنان نافذ است می‌توانند نسبت به آن اقدام کنند. اما نکته آنجاست که «ارشاد» از یک موضع معنوی پیروی می‌کند و در شارع مقدس نیز به درستی اشاره شده که امر به معروف، خود باید دارای صلاحیت باشد و «احتمال تأثیر» بدهد. این مهم، زمانی محقق می‌شود که فرد ارشادکننده از موضع احترام و معنویت نزد دیگران برخوردار باشد. پدر و مادر برای فرزند، بزرگان و ریش‌سفیدان برای جوانان، واعظان دارای مرتبه برای مردم و استادان دانشگاه، اینها در موضع احترام بوده و سخن آنان برای جامعه قابل پذیرش است. افراد خدومی که وظیفه حفظ نظم را بر عهده دارند، امکان این اثرگذاری را ندارند. باید اهالی فرهنگ، هنر، معلمان و گویندگان مذهبی را در این موضع قرار داد تا با کلام جذاب و «اعمال» بودن به آنچه به آن امر می‌کنند، این سنت حسنه را ترویج کنند.

یک قدم به پیش

این اقدامات جامعه را با سرخوردگی رویه‌رو کرده است از جمله نهاده‌ا و شخصیت‌های سیاسی و همچنین تخلفاتی که در هیچ حوزه‌ای تعریفی خاص از آن به میان نیامده است. و اینکه با کدام ملاک و معیار از فلان انتشاراتی به‌عنوان موسسه‌ای پاک و فاقد تخلف نام برده شود یا فلان نهاد و شخصیت کدامند، چمלקی از مفاهیمی کلی برخوردار بوده و این حوزه را بار دیگر با چالش‌های گوناگون مواجه می‌کند. بر این اساس وزیر محترم و فرهنگ و ارشاد اسلامی باید تعریفی روشن‌تر از کاربرد این عبارات در این حوزه ارایه داده تا از خلط موضوع، در افکار عمومی جلوگیری شود. ولی چنانچه این مفاهیم و عبارات در جهت فرهنگی و علمی و ادبی آن در این حوزه به کار آید، بسیار میمون و کارگشا خواهد بود و قمی است برای پیشبرد اهداف عالی این حوزه.

کتاب برای «سید خانوار»

همچنین در برخی از کشورها، کتاب قیمت بالایی دارد و مردم برای اینکه بتوانند به آن دسترسی داشته باشند، از کتاب‌های دست‌دوم استفاده می‌کنند. کتاب‌های مرجع نیز در کتابخانه‌های عمومی عرضه می‌شوند. همه این تمهیدات برای رواج کتابخوانی و کاربرد آن در زندگی روزمره مردم به‌کار گرفته می‌شوند. در ایران نیز کتابخانه‌های زیادی وجود دارد و این حال موضوع مهم این است که کتاب‌های درون آن خوانده شوند که متأسفانه خیلی از این کتاب‌ها خوانده نمی‌شود. در برخی از موارد حتی کتاب‌ها به‌عنوان تزیین خریداری می‌شوند بدون اینکه خوانده شوند. به‌عنوان مثال تعدادی از دوستان ناشر تعریف کرده‌اند که مراجعاتی به کتابفروشی آنها نمی‌یابد و کتابی با عرض، طول یا رنگ خاصی می‌خوانند و عنوان یا موضوع کتاب برایشان مهم نیست چون این کتاب‌ها صرفاً برای پرکردن قفسه کتابخانه، خریداری می‌شوند. بنابراین باید به این نکته اهمیت دهیم که کتاب جزئی از سبد خانوار مردم شود.

تشریح مشکلات

شرق: ثبت‌نام ۷۳میلیون و ۲۰۰هزارنفر برای دریافت پاره نقدی سبب شد تا دولت این‌بار برای انصراف از پاره به فکر استفاده از کمپین‌ها و تشکل‌های مردمی بیفتد و از طرحی سخن بگوید که بر اساس آن مردم بتوانند نه برای همیشه، بلکه حتی برای چندماه از پاره نقدی خود انصراف دهند. در فاصله مدت ۱۰ روزه ثبت‌نام برای پاره نقدی، اگرچه دولت نتایج را «خوشایند و بر اساس پیش‌بینی‌های خود» توصیف می‌کرد اما در نهایت درخواست ۹۲ درصدی پاره‌نگیران فاز اول برای ادامه دریافت پاره نقدی و انصراف دومیلیون و ۲۰۰هزارنفری مشخص کرد نتایج‌انطور که محمد شریعتمداری، معاون اجرایی روحنی اعلام کرده «ناخوشایند» بوده است. نتیجه‌ای که نه طرح‌های تنبیهی مانند جریمه سه برابری برای افرادی که ثابت شود به پاره نیازی ندارند و نه طرح سرکشی به حساب بانکی افراد و نه تهدید به عدم پرداخت وام کلان به پاره‌نگیران در تغییر آن کارگر افتاد و نه مشوق‌هایی مانند امتیازات ویژه به انصراف‌دهندگان از پاره. با نرسیدن دولت به نتایج دلخواه، دولت طرحی جدید دارد. بر اساس آنچه مشاور معاون اجرایی رییس‌جمهور در گفتوگو با «مهر» عنوان کرده قرار است «دولت بار دیگر از مردم برای انصراف از پاره دعوت کند» اما این‌بار در قالب تشکل‌ها و کمپین‌های مردمی.
انطور که محسن بهرامی ارض‌القدر خبر داده، قرار است تشکل‌هایی مانند «میهن‌یاران محیط‌زیست»، «میهن‌یاران آموزش» یا «میهن‌یاران سلامت» تشکیل شود. افرادی که متقاضی هستند، می‌توانند از پاره نقدی خود به‌نفع یکی از این تشکل‌ها انصراف دهند و با انصراف خود تعیین کنند که پاره ۴۵ هزارو ۵۰۰تومانی‌شان صرف سلامت شود یا محیط‌زیست یا آموزش. البته سوال این است که انصراف از پاره برای محیط‌زیست و سلامت محصور کار بوده اما انصراف برای آموزش جای سوال دارد. نکته دیگری هم در این طرح وجود دارد و آن، این است که انصراف از پاره در این طرح می‌تولد انصراف دایمی یا موقتی باشد یعنی انصراف‌دهندگان می‌توانند مدت زمان انصراف را مشخص کنند و بگویند چند ماه می‌خواهند پاره نقدی‌شان را دریافت کنندند و دولت هم بر همان اساس عمل خواهد کرد.

دولت همچنان امیدوار است در صورت «پخته و آماده‌شدن طرح خوداظهاری سعی نکرد طرحی پخته و آماده ارایه دهد تا به دوباره کاری متوسل نشود. مشاور شریعتمداری در پاسخ گفته که «بخشی از جامعه نیز قبل از اعلام نرخ حامل‌های سوخت ثبت‌نام کردند چراکه افزایش قیمت باعث شده بود متبادری می‌کند که دولت تدبیر و امید چاره‌اندگشته در اجرای

شرق: در پی توافق بانک‌های دولتی و خصوصی مبنی بر تعیین نرخ سود سپرده بین ۱۰ تا ۲۲درصد، بانک مرکزی با ارسال نامه‌ای به مدیران بانک‌ها، این تصمیم بانکداران را تأیید و به شبکه بانکی ابلاغ کرد. اکبر کمیجانی، قائم‌مقام بانک مرکزی در شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی هم دیروز آن را تأیید کرد. بر این اساس نرخ سود سپرده‌های روزشمار و کمتر از سه‌ماه ۱۰درصد، سه تا شش‌ماه ۴درصد، شش تا سه‌ماه ۱۶درصد، بیش از سه‌ماه تا کمتر از یکسال ۱۸درصد و سپرده‌های یکساله ۲۲درصد تعیین شده است. دستور کاهش نرخ سود سپرده‌ها پس از گذشت یک‌هفته از صحبت‌های وزیر اقتصاد مبنی بر ضرورت کاهش نرخ سود بانکی ابلاغ شد. بر اساس این تصمیم که این‌بار بدون مداخله شورای پول و اعتبار -هم‌نظر دستوری‌نبودن نرخ-، اتخاذ شد، نرخ سود سپرده‌های بانکی کاهش یافت ولی در مقابل کمیجانی درخصوص نرخ سود تسهیلات گفت: هدف ما واگذاری تعیین نرخ سود تسهیلات به بازار است. قائم‌مقام بانک مرکزی خاطر‌نشان کرد: قصد ما این است که تعیین نرخ سود تسهیلات برعهده بازار قرار گرفته و با رقابتی که بین بانک‌ها وجود دارد، نرخ‌های سود سپرده و تسهیلات به آ‌رش برسد. در شرایطی که اقتصاد کشور به رکودی عمیق فرورفته و انتظار می‌رفت دولت برنامه‌های پولی و مالی را در جهت رونق‌دهی به تولید پیش برد اما سه در بودجه ۹۳ به‌عنوان سند مالی سال جدید نشانی از توجه دولت به خروج از رکود وجود دارد و نه در سیاست‌های پولی حمایت از تولید دیده می‌شود. به‌این‌ترتیب مشکل اصلی بخش تولید که تأمین منابع مالی است به قوت خود باقی خواهد شد. از سوی دیگر سپرده‌گذاری که در این سال منابع خود را نزد بانک‌ها نگه می‌دارند، سودهایی پایین‌تر از تورم سالانه دریافت خواهند کرد و به‌عبارت ساده‌تر بخشی از ارزش پول سپرده‌گذاری‌شده آنها نسبت به سال قبل از بین خواهد رفت. اگرچه وزیر اقتصاد کاهش تورم تا ۲۰درصد برای سال جاری را وعده داده اما هنوز تورم بنا بر اعلام بانک مرکزی ۲۴۷درصد بوده و رسیدن به نرخ -۲۰درصد چندان قریب به نظر نمی‌رسد. این در حالی است که سپرده‌گذاران هم‌اکنون با تورم ۳۴درصدی باید سود

اقتصاد

مشاور معاون اجرایی رییس‌جمهور خبر داد

تشکیل کمپین‌های دعوت دوباره به انصراف از پاره

انصراف از پاره‌ان در این طرح می‌تواند دایمی یا موقتی باشد

علی

پید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید

وید